

't Raapt al kogels

Carel Vosmaer

bron

Carel Vosmaer, *'t Raapt al kogels*. Z.n., z.p. 1870

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/vosm001raap01_01/colofon.php

Let op: werken die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn.

't Raapt al kogels

De vorsten spelen 't hooge spel,
't Volkerenmoordende, roovende spel.

Waar 't kamp gekozen is, wordt al
Wat oogst beloofde
Groen weggemaaid;
't Hinderlaagbiedende struikgewas,
En 't breed gekruinde hout geveld;
Bloemrijke villaas en nijvere hoeven geslecht;
En vóor den oorlog
Is reeds het schoone land geschonden,
Natuur verkracht.

Dan woedt de krijg op 't leeg gevluchte land.
Volken, in vrede wedijverend,
Vrienden door kunst en verstand,
- Vrienden wêer na de bedwelming, -
Storten, waanzinnigen,
Opgezweept en verdwaasd
Door heerschergeweld en bedrog,
Elkander op 't lijf.
Trompetten en trommen verdoven 't gevoel;
De glorie, vuige deern,
Meestbiedenden, meestbloedoffrenden veil,
Viert de beestlijke tochten.
Uit bloedroes en kruidwalm ontwakend
Heet één de verwinnaar!

Versplinterd
Ligt het vernuftige moordtuig;
Des vredes werk verwoest; verminkt
De duizenden;
Wee! wee! wee! over der duizenden
Kindren en ouders.

En ginds raapt, welbewaakt,
Het keizerskind van 't slagveld
Wat kogels spelend op,
En lacht.

C. VOSMAER.